

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/161/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314208056
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5314208056.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti odporkyni: Q. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom U M. XXX, XXX XX X., o zaplatenie 1.174,79 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7C/164/2014-49 zo dňa 12. júna 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v poradí druhom výroku, a to v tej jeho časti, ktorou bol zamietnutý návrh navrhovateľa na zaplatenie istiny 190,21 Eur s príslušným úrokom z omeškania a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu v poradí prvom výroku a v časti v poradí druhého výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa na zaplatenie istiny 282,68 Eur s príslušným úrokom z omeškania **z o s t á v a n e d o t k n u t ý .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 701,90 Eur spolu s úrokmi z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 51,80 Eur od 16.09.2013 do zaplatenia, 8,50 % ročne zo sumy 555,00 Eur od 17.10.2013 do zaplatenia a 8,50 % ročne zo sumy 95,10 Eur od 16.08.2013 do zaplatenia, to všetko v splátkach po 30,00 Eur mesačne splatných vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškание jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (v poradí prvý výrok). Návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietol (v poradí druhý výrok), vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (v poradí tretí výrok). V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 22.08.2014 domáhal voči odporkyni zaplatenia istiny 1.174,79 Eur s príslušenstvom, ktorý návrh odôvodnil tým, že dňa 26.02.2012 uzavrel s odporkyňou zmluvu o spotrebiteľskom úvere (v ďalšom texte už len „ZoSÚ“), ktorou poskytol odporkyni spotrebiteľský úver vo výške 411,50 Eur. Odporkyňa svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnila, z dlžnej sumy uhradila len 359,70 Eur. Z titulu uvedenej zmluvy navrhovateľ požadoval od odporkyne neuhradené záväzky v celkovej výške 267,60 Eur. Navrhovateľ ďalej návrhom požadoval od odporkyne neuhradené záväzky zo zmluvy o revolvingovom úvere a vydání kreditnej karty uzavretej s odporkyňou dňa 26.02.2012 (v ďalšom texte už len „ZoRSÚ“) v celkovej výške 745,21 Eur a nakoniec i neuhradené záväzky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej s odporkyňou dňa 25.07.2012 (v ďalšom texte už len „ZoSÚ zo dňa 25.07.2012“) v celkovej výške 161,98 Eur. Okresný súd ďalej v odôvodnení rozsudku uviedol, že po vykonanom dokazovaní mal preukázané,

že medzi navrhovateľom a odporkyňou boli uzavreté viaceré zmluvy, konkrétne ZoSÚ dňa 26.02.2012, ZoRSÚ z toho istého dňa a ZoSÚ zo dňa 25.07.2012. Vykonaným dokazovaním mal tiež preukázané, že odporkyňa z titulu ZoSÚ zo dňa 26.02.2012 uhradila navrhovateľovi sumu 359,70 Eur, z titulu ZoRSÚ sumu 45,00 Eur a z titulu ZoSÚ zo dňa 25.07.2012 sumu 109,40 Eur. Okresný súd následne po citácii viacerých ustanovení zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v ďalšom texte už len „zák. č. 129/2010 Z. z.“) uviedol, že vzťah medzi účastníkmi konania založený vyššie označenými úverovými zmluvami vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský. Vzhľadom na charakter uvedených zmlúv, keď na ich podklade boli odporkyňi ako spotrebiteľovi poskytnuté úvery za účelom kúpy spotrebného tovaru, uzavreté zmluvy mali v zmysle ust. § 2 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z. obsahovať také náležitosti, ktoré sú pre zmluvy s takýmto charakterom zakotvené v ust. § 9 ods. 2 označeného zákona. Nedodržanie zákonom predpísaných formálno-obsahových náležitostí zmlúv, konkrétne § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1 sankcionuje zák. č. 129/2010 Z. z. tým, že veriteľ, resp. dodávateľ nie je oprávnený požadovať od spotrebiteľa úrok a poplatky, ktoré v zmluve nie sú uvedené, a to v zmysle § 11 ods. 1 označeného zákona. Okresný súd po preskúmaní úverových zmlúv a pripojení listinných dôkazov dospel k záveru, že ZoSÚ zo dňa 26.02.2012, ako i ZoSÚ zo dňa 25.07.2012 neobsahujú údaje uvedené v ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z., t.j. neobsahujú špecifikáciu údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov s uvedením poradia, v ktorom sa budú jednotlivé splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami poskytnutých úverov na účely jeho splatenia. ZoRSÚ zo dňa 26.02.2012 neobsahuje údaje uvedené v ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z., t.j. dobu trvania zmluvy i termín konečnej splatnosti revolvingového úveru. S poukazom na uvedené súd vyhodnotil úvery z poskytnutých úverových zmlúv za bezúročné a bez poplatkov. V dôsledku tohto záveru zaviazal odporkyňu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 701,90 Eur (výška prijatých úverov celkom 1.216,00 Eur mínus výška vykonaných úhrad úverov celkom 514,10 Eur). S poukazom na ust. § 160 ods. 1 O.s.p. uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi priznanú istinu s priznanými úrokmi z omeškania v mesačných splátkach po 30,00 Eur s poukazom na skutočnosť, že odporkyňa po vážnej príhode (infarkt) pracuje len na dohodu o pracovnej činnosti a jej mesačný príjem sa toho času posudzuje v rozmedzí 100,00 Eur - 150,00 Eur mesačne, keď okrem toho poberá čiastočný invalidný dôchodok vo výške 108,30 Eur mesačne. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, a to s poukazom na približne rovnaký úspech a zároveň neúspech účastníkov konania.

Proti rozsudku okresného súdu v rozsahu, v ktorom bola žaloba v časti revolvingového úveru zamietnutá, podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že predmetom ZoRSÚ bolo poskytnutie revolvingového úveru formou tzv. povoleného prečerpania, t.j. odporcovi bol poskytnutý určitý úverový rámec, z ktorého mohol čerpať podľa svojho uváženia peňažné prostriedky, maximálne do výšky poskytnutého úverového rámca, pričom záležalo výlučne na vôli odporcu, či, kedy a koľko peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca vyčerpá. V čase uzatvárania ZoRSÚ navrhovateľ nevedel predvídať správanie klienta spočívajúce v čerpaní a splácaní úverových prostriedkov, záležalo výlučne na vôli klienta, kedy a v akej výške pristúpi k splácaniu poskytnutých peňažných prostriedkov, pričom mohol kedykoľvek splatiť celý úver naraz formou mimoriadnej splátky, resp. mohol úver splácať formou mesačných splátok s dohodnutou minimálnou výškou splátky. Nakoľko navrhovateľ v tomto smere nevedel vôľu klienta ani predpokladať ani ovplyvniť, nemohol v zmluve uviesť dobu trvania úverovej zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolateľ mal za to, že ZoRSÚ obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z.. Na základe uvedeného mal za to, že okresný súd mu mal správne priznať uplatnený nárok zo ZoRSÚ v celom rozsahu.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti druhého výroku ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolačný súd po preskúmaní rozsudku okresného súdu v rozsahu napadnutom odvolaní i po preskúmaní konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje a preto uvádza ďalšie dôvody už nepovažuje za potrebné.

Odvolačné námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Ako už vyplýva z predchádzajúcich častí tohto odôvodnenia, predmetom odvolacieho prieskumu bol len v poradí druhý výrok rozsudku okresného súdu, a to len tá jeho časť, ktorou bol zamietnutý návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 190,21 Eur s príslušným úrokom z omeškania. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že navrhovateľ si v konaní pred súdom uplatnil z titulu ZoRSÚ proti odporkyni peňažný návrh v celkovej výške 745,21 Eur s príslušenstvom. Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že odporkyňa na základe ZoRSÚ vyčerpala 600,00 Eur, z ktorej zaplatila iba 45,00 Eur. Okresný súd napadnutým rozsudkom (v rámci prvého výroku) priznal navrhovateľovi z titulu nárokov vyplývajúcich zo ZoRSÚ sumu 555,00 Eur. Rozdiel 190,21 Eur (745,21 - 555,00) navrhovateľovi nepriznal z dôvodov už bližšie reprodukováných v predchádzajúcich častiach odôvodnenia tohto rozsudku. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu vysloveným v odôvodnení napadnutého rozsudku, že ZoRSÚ je zmluvou spotrebiteľskou, ako i so záverom o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého odporkyni na základe ZoRSÚ. Odvolacie námietky navrhovateľa v tomto smere neobstoja. Zo ZoRSÚ (č.l. 5 a nasl. spisu) odvolací súd zistil, že v nej skutočne absentuje doba trvania zmluvy, navyiac je v nej nejasným a neurčitým spôsobom vyjadrená i splátka úveru - minimálne 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 Eur - ktorému slovnému spojeniu nemôže priemerný spotrebiteľ rozumieť. Aj z tohto dôvodu (§ 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z.) je potrebné úver poskytnutý odporkyni ZoRSÚ považovať v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ označeného zákona za bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd na základe vyššie uvedených zistení a záverov rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku a zároveň i v závislom výroku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil.

Rozsudok okresného súdu v poradí prvom výroku a v časti v poradí druhého výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa na zaplatenie istiny 282,68 Eur s príslušným úrokom z omeškania zostal týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý, nakoľko proti nemu žiadna zo sporových strán odvolanie nepodala.

Odporkyni náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, i keď mala v tomto odvolacom konaní plný úspech vo veci, nakoľko si tieto trovy neuplatnila, nevyčísliła ani v tomto smere nepodala žiadny návrh na ich náhradu (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) - 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.